9. PROTOKÓŁ W SPRAWIE TRAKTATU O PRZYSTĄPIENIU I AKTU PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI CZESKIEJ, REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ, REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ, REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ, REPUBLIKI LITEWSKIEJ, REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ, REPUBLIKI MALTY, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, REPUBLIKI SŁOWENII I REPUBLIKI SŁOWACKIEJ

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PRZYPOMINAJĄC, że Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka przystąpiły do Wspólnot Europejskich i do Unii Europejskiej ustanowionej przez Traktat o Unii Europejskiej 1 maja 2004 roku,

MAJĄC NA UWADZE, że artykuł IV-437 ustęp 2 lit. e) Konstytucji przewiduje uchylenie Traktatu z dnia 16 kwietnia 2003 roku dotyczącego przystąpienia państw, o których mowa powyżej,

MAJĄC NA UWADZE, że wiele postanowień Aktu załączonego do tego Traktatu o Przystąpieniu pozostanie aktualnymi; że artykuł IV-437 ustęp 2 Konstytucji przewiduje, że takie postanowienia muszą zostać włączone lub wymienione w protokole, aby pozostały w mocy a ich skutki prawne zostały utrzymane,

MAJĄC NA UWADZE, że niektóre z tych postanowień wymagają dostosowań technicznych niezbędnych dla zapewnienia zgodności z Konstytucją bez wpływu na ich skutki prawne,

PRZYJĘŁY następujące postanowienia, które są załączone do Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:

CZĘŚĆ PIERWSZA

POSTANOWIENIA ODNOSZĄCE SIĘ DO AKTU PRZYSTĄPIENIA Z DNIA 16 KWIETNIA 2003 ROKU

TYTUŁ I

ZASADY

Artykuł 1

Do celów niniejszego Protokołu:

a) określenie „Akt Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku" oznacza Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej,

b) określenia „Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską" („Traktat WE") i „Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej" („Traktat EWEA") oznaczają powyższe traktaty, uzupełnione i zmienione traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed 1 maja 2004 roku,

c) określenie „Traktat o Unii Europejskiej" („Traktat UE") oznacza powyższy Traktat, uzupełniony lub zmieniony traktatami lub innymi aktami, które weszły w życie przed 1 maja 2004 roku,

d) określenie „Wspólnota" oznacza, zależnie od okoliczności, jedną lub obydwie Wspólnoty, o których mowa w lit. b),

e) określenie „obecne Państwa Członkowskie" oznacza następujące Państwa Członkowskie: Królestwo Belgii, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Republikę Portugalską, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

f) określenie „nowe Państwa Członkowskie" oznacza następujące Państwa Członkowskie: Republikę Czeską, Republikę Estońską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Słowenii i Republikę Słowacką.

Artykuł 2

Prawa i obowiązki wynikające z Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej, określone w artykule IV-437 ustęp 2 lit. e) Konstytucji, stały się skuteczne od 1 maja 2004 roku na warunkach ustanowionych w tym Traktacie.

Artykuł 3

1. Od 1 maja 2004 roku nowe Państwa Członkowskie są związane i stosują przepisy dorobku Schengen włączone w ramy Unii przez protokół dołączony do Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy (zwany dalej „Protokołem Schengen") oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, wymienione w załączniku I do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, jak również jakiekolwiek dalsze akty przyjęte przed 1 maja 2004 roku.

2. Przepisy dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które nie zostały wymienione w ustępie 1, będąc wiążącymi dla nowych Państw Członkowskich od 1 maja 2004 roku, stosowane są w nowym Państwie Członkowskim wyłącznie na mocy europejskiej decyzji Rady podjętej w tym celu, po sprawdzeniu, zgodnie ze stosowanymi procedurami oceny Schengen, iż w nowym Państwie Członkowskim zostały spełnione niezbędne warunki dla stosowania tego dorobku.

Rada podejmuje decyzję po konsultacji z Parlamentem Europejskim, stanowiąc na zasadzie jednomyślności swych członków reprezentujących rządy Państw Członkowskich, w stosunku do których postanowienia niniejszego ustępu już zostały wprowadzone w życie oraz przedstawiciela rządu Państwa Członkowskiego, w stosunku do którego postanowienia te mają zostać wprowadzone

w życie. Członkowie Rady reprezentujący rządy Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej biorą udział w podejmowaniu takiej decyzji, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy przepisów dorobku Schengen oraz aktów na nim opartych lub w inny sposób z nim związanych, w których te Państwa Członkowskie biorą udział.

3. Umowy zawarte przez Radę zgodnie z artykułem 6 Protokołu Schengen są wiążące dla nowych Państw Członkowskich od 1 maja 2004 roku.

4. W stosunku do konwencji lub środków w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, których nie można oddzielić od osiągnięcia celów Traktatu UE, nowe Państwa Członkowskie są zobowiązane do:

a) przystąpienia do tych spośród nich, które do 1 maja 2004 roku zostały otwarte do podpisu przez obecne Państwa Członkowskie, a także do tych, które zostały przygotowane przez Radę zgodnie z tytułem VI Traktatu UE i których przyjęcie Rada zaleciła Państwom Członkowskim;

b) wprowadzenia uregulowań administracyjnych i innych, takich jak te przyjęte do 1 maja 2004 roku przez obecne Państwa Członkowskie lub przez Radę celem ułatwienia praktycznej współpracy między instytucjami i organizacjami Państw Członkowskich zajmującymi się wymiarem sprawiedliwości i sprawami wewnętrznymi.

Artykuł 4

Każde z nowych Państw Członkowskich uczestniczy w unii gospodarczej i walutowej z dniem 1 maja 2004 roku jako Państwo Członkowskie objęte derogacją w rozumieniu artykułu III-197 Konstytucji.

Artykuł 5

1. Nowe Państwa Członkowskie, które przystąpiły na mocy Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku do decyzji i umów przyjętych przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie, są zobowiązane do przystąpienia do wszystkich innych umów zawartych przez obecne Państwa Członkowskie dotyczących funkcjonowania Unii lub związanych z jej działaniami.

2. Nowe Państwa Członkowskie są zobowiązane do przystąpienia do konwencji przewidzianych w artykule 293 Traktatu WE, oraz do tych, których nie można oddzielić od realizacji celów Traktatu WE, pozostających w mocy, a także do protokołów w sprawie dokonywania przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wykładni tych konwencji, które zostały podpisane przez obecne Państwa Członkowskie; w tym celu nowe Państwa Członkowskie są zobowiązane do rozpoczęcia z obecnymi Państwami Członkowskimi rokowań prowadzących do dokonania niezbędnych dostosowań w tych aktach.

Artykuł 6

1. Nowe Państwa Członkowskie są zobowiązane do przystąpienia na warunkach ustanowionych w niniejszym Protokole do umów lub konwencji zawartych lub tymczasowo stosowanych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie i Unię lub Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, a także do umów zawartych przez te Państwa, związanych z wyżej wymienionymi umowami i konwencjami.

Przystąpienie nowych Państw Członkowskich do umów i konwencji, o których mowa w ustępie 4 poniżej, jak również do umów z Białorusią, Chinami, Chile, Mercosur i Szwajcarią zawartych lub podpisanych wspólnie przez Wspólnotę oraz jej obecne Państwa Członkowskie, nastąpi poprzez zawarcie protokołu do takich umów lub konwencji, między Radą, stanowiącą jednomyślnie w imieniu Państw Członkowskich, a państwem lub państwami trzecimi lub organizacją międzynarodową. Procedura ta pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji własnych Unii i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz nie wpływa na podział kompetencji między Unią i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Państwami Członkowskimi w odniesieniu do zawierania takich umów w przyszłości lub jakichkolwiek innych zmian niezwiązanych z przystąpieniem. Komisja prowadzi rokowania dotyczące zawarcia tych protokołów w imieniu Państw Członkowskich na podstawie dyrektyw negocjacyjnych zatwierdzonych przez Radę, stanowiącą jednomyślnie, oraz po konsultacji z komitetem składającym się z przedstawicieli Państw Członkowskich. Komisja przedkłada Radzie projekty protokołów, które mają zostać zawarte.

2. Po przystąpieniu do umów i konwencji, o których mowa w ustępie 1, nowe Państwa Członkowskie nabywają na mocy tych umów i konwencji takie same prawa i obowiązki jakie mają obecne Państwa Członkowskie.

3. Nowe Państwa Członkowskie są zobowiązane do przystąpienia do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z jego artykułem 128 ([1]) na warunkach określonych w niniejszym Protokole.

4. Począwszy od 1 maja 2004 roku, oraz, w stosownych przypadkach, do czasu zawarcia niezbędnych protokołów, o których mowa w ustępie 1, nowe Państwa Członkowskie stosują postanowienia umów zawartych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie oraz Wspólnotę z Algierią, Armenią, Azerbejdżanem, Bułgarią, Chorwacją, Egiptem, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Federacją Rosyjską, Gruzją, Izraelem, Jordanią, Kazachstanem, Kirgistanem, Koreą Południową, Libanem, Meksykiem, Mołdową, Marokiem, Republiką Południowej Afryki, Rumunią, San Marino, Syrią, Tunezją, Turcją, Turkmenistanem, Ukrainą oraz Uzbekistanem, jak również innych umów zawartych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie i Wspólnotę przed 1 maja 2004 roku.

Wszelkie dostosowania w tych umowach stanowią przedmiot protokołów zawartych z państwami-stronami, zgodnie z postanowieniami ustępu 1 akapit drugi. Jeżeli protokoły nie zostaną zawarte do 1 maja 2004 roku, Unia, Europejska Wspólnota Energii Atomowej oraz Państwa Członkowskie podejmą, odpowiednio w ramach ich odpowiednich kompetencji, niezbędne środki w celu zajęcia się tą sytuacją.

5. Począwszy od 1 maja 2004 roku, nowe Państwa Członkowskie stosują dwustronne umowy oraz uzgodnienia włókiennicze zawarte przez Wspólnotę z państwami trzecimi.

Ograniczenia ilościowe stosowane przez Unię w przywozie produktów włókienniczych oraz odzieżowych zostaną dostosowane z uwzględnieniem przystąpienia nowych Państw Członkowskich.

Jeżeli zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach w dziedzinie produktów włókienniczych nie wejdą w życie do 1 maja 2004 roku, Unia dokona niezbędnych dostosowań w jej regulacjach dotyczących przywozu produktów włókienniczych i odzieżowych z państw trzecich w celu uwzględnienia przystąpienia nowych Państw Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 1 z 3.1.1994, str. 3.

6. Ograniczenia ilościowe stosowane przez Unię w przywozie stali i wyrobów stalowych zostaną dostosowane na podstawie dokonywanego przez nowe Państwa Członkowskie przywozu wyrobów stalowych pochodzących z odpowiednich krajów dostawców w latach bezpośrednio poprzedzających podpisanie Traktatu o Przystąpieniu.

7. Umowy w dziedzinie rybołówstwa zawarte przed 1 maja 2004 roku przez nowe Państwa Członkowskie z państwami trzecimi są zarządzane przez Unię.

Prawa i obowiązki nowych Państw Członkowskich wynikające z tych umów pozostają niezmienione przez okres, w którym postanowienia tych umów będą tymczasowo utrzymane w mocy.

Jak najszybciej, a w każdym przypadku przed wygaśnięciem umów wskazanych w akapicie pierwszym, odpowiednie decyzje europejskie dotyczące kontynuacji działalności połowowej, wynikające z tych umów, zostaną każdorazowo podjęte przez Radę na wniosek Komisji, włączając w to możliwość podjęcia decyzji o przedłużeniu niektórych umów na okresy nieprzekraczające roku.

8. Z mocą od 1 maja 2004 roku, nowe Państwa Członkowskie występują z wszelkich umów o wolnym handlu, w tym ze Środkowoeuropejskiej Umowy o Wolnym Handlu (CEFTA).

W zakresie, w jakim umowy między jednym lub większą liczbą nowych Państw Członkowskich z jednej strony a jednym lub większą liczbą państw trzecich z drugiej strony nie są zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z Konstytucji, a w szczególności z niniejszego Protokołu, nowe Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności. Jeżeli nowe Państwo Członkowskie napotyka trudności w dostosowaniu umowy zawartej z jednym lub większą liczbą państw trzecich przed przystąpieniem, Państwo to, zgodnie z postanowieniami umowy, wystąpi z niej.

9. Tam gdzie jest to konieczne, nowe Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki w celu dostosowania ich pozycji wobec organizacji międzynarodowych i tych umów międzynarodowych, których Unia, Europejska Wspólnota Energii Atomowej lub inne Państwa Członkowskie są również stronami, do ich praw i obowiązków wynikających z ich przystąpienia do Unii.

W szczególności, 1 maja 2004 roku lub w możliwie najwcześniejszym terminie występują z międzynarodowych umów i organizacji w dziedzinie rybołówstwa, których stroną lub członkiem jest również Unia, chyba że ich członkostwo jest związane z kwestiami innymi niż rybołówstwo.

Artykuł 7

Przyjęte przez instytucje akty, do których odnoszą się postanowienia przejściowe ustanowione w niniejszym Protokole, zachowują swój status prawny; w szczególności w dalszym ciągu stosowane są procedury zmian tych aktów.

Artykuł 8

Postanowienia Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich lub Sądu Pierwszej Instancji, których celem lub skutkiem jest uchylenie lub zmiana, w sposób niestanowiący środka przejściowego, aktów przyjętych przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Wspólnoty lub Unii Europejskiej ustanowionej przez Traktat o Unii Europejskiej, pozostają w mocy, pod warunkiem stosowania akapitu drugiego.

Postanowienia te mają taki sam status prawny jak akty przez nie uchylone lub zmienione i podlegają takim samym regułom jak te akty.

Artykuł 9

Teksty aktów instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Wspólnoty lub Unii Europejskiej ustanowionej przez Traktat o Unii Europejskiej oraz teksty aktów Europejskiego Banku Centralnego przyjętych przed 1 maja 2004 roku i sporządzonych w językach: czeskim, estońskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są od tego dnia tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co teksty sporządzone i autentyczne w pozostałych językach.

Artykuł 10

Ustawa europejska Rady może uchylić postanowienia przejściowe ustanowione w niniejszym Protokole, jeśli nie mają one już zastosowania. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Artykuł 11

Stosowanie Konstytucji i aktów przyjętych przez instytucje jest, w ramach środków przejściowych, przedmiotem odstępstw przewidzianych w niniejszym Protokole.

TYTUŁ II

POSTANOWIENIA STAŁE

Artykuł 12

Dostosowania aktów wymienionych w załączniku III do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku wymagane w związku z przystąpieniem zostaną przeprowadzone zgodnie ze wskazówkami określonymi w tym załączniku, a także zgodnie z procedurą i na warunkach określonych w artykule 36.

Artykuł 13

Środki wymienione w załączniku IV do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku stosuje się na warunkach określonych w tym załączniku.

Artykuł 14

Ustawa europejska Rady może dokonać takich dostosowań do postanowień niniejszego Protokołu odnoszących się do wspólnej polityki rolnej, jakie mogą okazać się niezbędne w wyniku zmiany prawa Unii. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA TYMCZASOWE

Artykuł 15

Środki wymienione w załącznikach V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII oraz XIV do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich na warunkach określonych w tych załącznikach.

Artykuł 16

1. Przychody oznaczone jako „Cła Wspólnej Taryfy Celnej i inne cła", o których mowa w artykule 2 ustęp 1 lit. b) decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 roku w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ([1]), lub w odpowiednich przepisach jakiejkolwiek decyzji ją zastępującej, obejmują cła obliczane na podstawie stawek wynikających ze Wspólnej Taryfy Celnej i wszelkich innych koncesji celnych z nią związanych, stosowanych przez Unię w handlu nowych Państw Członkowskich z państwami trzecimi.

2. Dla roku 2004 zharmonizowana podstawa podatku VAT oraz podstawa DNB (dochodu narodowego brutto) dla każdego z nowych Państw Członkowskich, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 lit. c) i d) decyzji 2000/597/WE, Euratom, wynosi dwie trzecie podstawy rocznej. Podstawa DNB dla każdego z nowych Państw Członkowskich, brana pod uwagę przy obliczaniu finansowania mechanizmu korekcyjnego zawiązanego z nierównowagą budżetową, udzielonego Zjednoczonemu Królestwu, o którym mowa w artykule 5 ustęp 1 decyzji 200/597/WE, wynosi również dwie trzecie podstawy rocznej.

3. Do celów określenia zamrożonej stawki na rok 2004, zgodnie z artykułem 2 ustęp 4 lit. b) decyzji 2000/597/WE, Euratom ograniczone podstawy VAT dla nowych Państw Członkowskich oblicza się na podstawie dwóch trzecich nieograniczonej podstawy VAT oraz dwóch trzecich ich DNB.

Artykuł 17

1. Budżet Unii na rok budżetowy 2004 jest dostosowany celem uwzględnienia faktu przystąpienia nowych Państw Członkowskich poprzez przyjęcie budżetu zmieniającego, który wszedł w życie 1 maja 2004 roku.

2. Dwanaście miesięcznych dwunastych części środków obliczonych na podstawie VAT i DNB, które mają zostać wpłacone przez nowe Państwa Członkowskie zgodnie z budżetem zmieniającym, o którym mowa w ustępie 1, jak również retroaktywne dostosowania miesięcznych dwunastych części w stosunku do okresu od stycznia do kwietnia 2004 roku, które mają zastosowanie wyłącznie do obecnych Państw Członkowskich, zamienia się na części ósme, które mają zostać wpłacone w okresie od maja do grudnia 2004 roku. Retroaktywne dostosowania, które wynikają z wszelkich dalszych zmian budżetu przyjętego w 2004 roku również zamienia się na części równe, które zostaną wpłacone przed końcem roku.

([1]) Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

Artykuł 18

Pierwszego roboczego dnia każdego miesiąca Unia wypłaci na rzecz Republiki Czeskiej, Cypru, Malty i Słowenii, w ramach wydatków z budżetu Unii, jedną ósmą w 2004 roku, począwszy od 1 maja 2004 roku, oraz jedną dwunastą w latach 2005 i 2006 następujących kwot tymczasowych rekompensat budżetowych:

(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)

	2004	2005	2006
Republika Czeska	125,4	178,0	85,1
Cypr	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Słowenia	29,5	66,4	35,5

Artykuł 19

Pierwszego roboczego dnia każdego miesiąca Unia wypłaci na rzecz Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w ramach wydatków z budżetu Unii, jedną ósmą w 2004 roku, począwszy od 1 maja 2004 roku oraz jedną dwunastą w latach 2005 i 2006 następujących kwot specjalnych ryczałtowych środków na poprawę płynności budżetowej:

(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)

	2004	2005	2006
Republika Czeska	174,7	91,55	91,55
Estonia	15,8	2,9	2,9
Cypr	27,7	5,05	5,05
Łotwa	19,5	3,4	3,4
Litwa	34,8	6,3	6,3
Węgry	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polska	442,8	550,0	450,0
Słowenia	65,4	17,85	17,85
Słowacja	63,2	11,35	11,35

1 miliard euro na rzecz Polski i 100 milionów euro na rzecz Republiki Czeskiej, objęte specjalnymi ryczałtowymi środkami na poprawę płynności budżetowej, brane są pod uwagę przy wszelkich obliczeniach dotyczących podziału funduszy o przeznaczeniu strukturalnym na lata 2004, 2005 i 2006.

Artykuł 20

1. Nowe Państwa Członkowskie wymienione poniżej wpłacają następujące kwoty na rzecz Funduszu Badawczego Węgla i Stali, o którym mowa w decyzji 2002/234/EWWiS przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 27 lutego 2002 roku w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali ([1]):

(w milionach EUR, według cen bieżących)

Republika Czeska	39,88
Estonia	2,5
Łotwa	2,69
Węgry	9,93
Polska	92,46
Słowenia	2,36
Słowacja	20,11

2. Wkłady do Funduszu Badawczego Węgla i Stali zostaną dokonane w czterech ratach, poczynając od roku 2006, płatnych w następujący sposób, w każdym przypadku pierwszego roboczego dnia pierwszego miesiąca każdego roku:

2006: 15 %

2007: 20 %

2008: 30 %

2009: 35 %.

Artykuł 21

1. O ile niniejszy Protokół nie stanowi inaczej, po 31 grudnia 2003 roku żadne zobowiązania finansowe nie zostaną podjęte w ramach programu Phare ([2]), programu Współpracy Transgranicznej w ramach programu Phare ([3]), funduszy przedakcesyjnych dla Cypru oraz Malty ([4]), programu ISPA ([5]) i programu SAPARD ([6]) na rzecz nowych Państw Członkowskich. Z dniem 1 stycznia 2004

([1]) Dz.U. L 79 z 22.3.2002, str. 42.

([2]) Rozporządzenie (EWG) nr 3906/89 (Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11).

([3]) Rozporządzenie (EWG) nr 2760/98 (Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49).

([4]) Rozporządzenie (EWG) nr 555/2000 (Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 3).

([5]) Rozporządzenie (EWG) nr 1267/1999 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 73).

([6]) Rozporządzenie (EWG) nr 1268/1999 (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 87).

roku nowe Państwa Członkowskie traktowane są tak samo jak obecne Państwa Członkowskie w odniesieniu do wydatków w ramach pierwszych trzech pozycji perspektyw finansowych, w rozumieniu Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 roku ([1]), z zastrzeżeniem poniższych indywidualnych szczegółowych rozwiązań i wyjątków lub jeżeli niniejszy Protokół stanowi inaczej. Maksymalne wielkości dodatkowych środków dla pozycji 1, 2, 3 i 5 perspektywy finansowej związanych z przystąpieniem są określone w załączniku XV do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku. Jednakże żadne zobowiązanie finansowe w ramach budżetu na rok 2004 dla jakiegokolwiek programu lub agencji nie może zostać podjęte przed dniem przystąpienia nowego Państwa Członkowskiego.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji, zgodnie z artykułem 2 ustęp 1, artykułem 2 ustęp 2 i artykułem 3 ustęp 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 roku w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([2]), kwalifikujących się do otrzymania finansowania wspólnotowego dopiero od 1 maja 2004 roku, zgodnie z artykułem 2 niniejszego Protokołu.

Jednakże ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się do wydatków na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji, zgodnie z artykułem 47a rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 roku w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia ([3]), z zastrzeżeniem warunków wymienionych w zmianach do tego rozporządzenia w załączniku II do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku.

3. Z zastrzeżeniem ostatniego zdania ustępu 1, od 1 stycznia 2004 roku nowe Państwa Członkowskie uczestniczą w programach i agencjach Unii na takich samych warunkach i zasadach jak obecne Państwa Członkowskie, włącznie z finansowaniem z ogólnego budżetu Unii.

4. Jeżeli jakiekolwiek środki są niezbędne do ułatwienia przejścia z systemu obowiązującego przed przystąpieniem na system wynikający z zastosowania niniejszego artykułu, Komisja przyjmie niezbędne środki.

Artykuł 22

1. Przetargi, zawieranie umów, wprowadzanie w życie oraz płatności w zakresie środków przedakcesyjnych w ramach programu Phare, programu Współpracy Transgranicznej w ramach programu Phare, funduszy przedakcesyjnych dla Cypru oraz Malty są zarządzane, począwszy od 1 maja 2004 roku, przez agencje wdrażające w nowych Państwa Członkowskich.

Komisja przyjmuje decyzje europejskie w celu uchylenia kontroli „ex ante", wykonywanych przez Komisję w stosunku do przetargów i zawierania umów, w wyniku pozytywnie ocenionego Rozszerzonego Zdecentralizowanego Systemu Wdrażania (EDIS), zgodnie z kryteriami i warunkami

([1]) Porozumienie Międzyinstytucjonalne z dnia 6 maja 1999 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej (Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1).

([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

([3]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.

określonymi w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 1266/1999 z dnia 21 czerwca 1999 roku w sprawie koordynacji pomocy dla państw ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w ramach strategii przedakcesyjnej i zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 3906/89 ([1]).

Jeżeli te decyzje o uchyleniu kontroli „ex ante" nie zostały przyjęte przed 1 maja 2004 roku, wszelkie umowy podpisane między 1 maja 2004 roku a dniem, w którym decyzje Komisji zostały przyjęte, nie kwalifikują się do pomocy przedakcesyjnej.

Jednakże, wyjątkowo, jeżeli podjęcie przez Komisję decyzji o uchyleniu kontroli „ex ante" zostanie opóźnione po 1 maja 2004 roku z powodów, których nie można przypisać organom nowych Państw Członkowskich, Komisja może przyjąć, w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, iż umowy podpisane między 1 maja 2004 roku a dniem podjęcia tych decyzji kwalifikują się do otrzymania środków pomocy przedakcesyjnej, oraz kontynuować wdrażanie pomocy przedakcesyjnej przez ograniczony okres, w ramach którego Komisja będzie sprawować kontrolę „ex ante" nad przetargami i zawieraniem umów.

2. Do ogólnych zobowiązań budżetowych podjętych przed 1 maja 2004 roku na mocy przedakcesyjnych instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, w tym do zawarcia i rejestracji następnych indywidualnych prawnych zobowiązań i płatności, dokonanych po 1 maja 2004 roku, stosuje się zasady i regulacje przedakcesyjnych instrumentów finansowania. Zobowiązania te obciążają odpowiednie pozycje budżetowe, aż do dnia zamknięcia odpowiednich programów i projektów. Jednakże procedury zamówień publicznych rozpoczęte po 1 maja 2004 roku przeprowadzane są zgodnie z odpowiednimi aktami Unii.

3. Ostatnie ustalanie programu dla pomocy przedakcesyjnej, o której mowa w ustępie 1, ma miejsce w ostatnim pełnym roku kalendarzowym poprzedzającym dzień 1 maja 2004 roku. Działania w ramach tych programów muszą zostać zawarte w formie umów w ciągu kolejnych dwóch lat, a wydatkowanie musi zostać dokonane zgodnie z tym co stanowi Memorandum Finansowe ([2]), zazwyczaj do końca trzeciego roku następującego po dniu podjęcia zobowiązania. W żaden sposób nie przedłuża się okresu wynikającego z umowy. Wyjątkowo i w odpowiednio uzasadnionych przypadkach ograniczone przedłużenie tego okresu może zostać udzielone w stosunku do wydatkowania.

4. Aby zapewnić konieczne wygaśnięcie funkcjonowania przedakcesyjnych instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, jak również programu ISPA, i dokonać niezakłóconego przejścia z zasad mających zastosowanie przed 1 maja 2004 roku i po tym dniu, Komisja może podjąć wszelkie właściwe środki zapewniające, iż niezbędna ustawowa liczba pracowników zostanie utrzymana w nowych Państwach Członkowskich przez okres nieprzekraczający piętnastu miesięcy po 1 maja 2004 roku.

W tym okresie urzędnicy powołani na stanowiska w nowych Państwach Członkowskich przed 1 maja 2004 roku, którzy mają pozostać na stanowiskach w tych Państwach po tym dniu, mają wyjątkowo prawo do takich samych warunków finansowych i materialnych, jakie Komisja stosowała wobec nich przed 1 maja 2004 roku zgodnie z załącznikiem X do regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, ustanowionym

([1]) Dz.U. L 232 z 2.9.1999, str. 34.

([2]) Zgodnie z Wytycznymi Phare (SEC (1999) 1596, zaktualizowanymi 6.9.2002 przez C 3303/2).

w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ([1]). Wydatki administracyjne, w tym płace innych pracowników, niezbędne do zarządzania pomocą przedakcesyjną pokrywane są przez cały rok 2004, aż do końca lipca 2005 roku z pozycji budżetowej „wydatki wspierające działania" (uprzednia część B budżetu) odpowiednich budżetów przedakcesyjnych lub z równoważnych pozycji dotyczących instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, jak również tych, które dotyczą programu ISPA.

5. W przypadku gdy projekty zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1258/1999 nie mogą być dalej finansowane na mocy tego instrumentu, mogą one zostać włączone do programów rozwoju obszarów wiejskich i finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Jeżeli szczególne środki przejściowe będą konieczne w tym względzie, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurami określonymi w artykule 50 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 roku ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych ([2]).

Artykuł 23

1. Między 1 maja 2004 roku a końcem 2006 roku Unia przekazuje na rzecz nowych Państw Członkowskich tymczasową pomoc finansową (zwaną dalej „środkami przejściowymi"), mającą na celu rozwój i wzmocnienie możliwości administracyjnych we wprowadzaniu w życie i egzekwowaniu prawa Unii i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, jak również wspieranie wymiany dobrych praktyk między równorzędnymi organami.

2. Pomoc jest skierowana w stronę ciągłej potrzeby wzmacniania możliwości instytucjonalnych w niektórych dziedzinach poprzez działania, które nie mogą być finansowane w ramach funduszy strukturalnych, w szczególności w następujących obszarach:

a) wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne (wzmocnienie systemu wymiaru sprawiedliwości, kontrole na granicach zewnętrznych, strategia przeciwdziałania korupcji, wzmocnienie zdolności egzekwowania prawa),

b) kontrola finansowa,

c) ochrona interesów finansowych Unii i Europejskiej Agencji Energii Atomowej oraz zwalczanie nadużyć finansowych,

d) rynek wewnętrzny, w tym unia celna,

e) środowisko naturalne,

f) służby weterynaryjne oraz tworzenie możliwości administracyjnych związanych z bezpieczeństwem żywności,

g) struktury administracyjne i kontrolne dla rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, w tym Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZiK),

---

([1]) Dz. U. L 56 z 4.3.1968, str. 1.

([2]) Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1.

h) bezpieczeństwo jądrowe (wzmacnianie efektywności i kwalifikacji organów bezpieczeństwa jądrowego oraz ich organizacji wsparcia technicznego jak również publicznych agencji zarządzania odpadami radioaktywnymi),

i) statystyka,

j) wzmacnianie administracji publicznej zgodnie z potrzebami określonymi w szczegółowym monitorującym sprawozdaniu Komisji, nie objętymi funduszami strukturalnymi.

3. Pomoc udzielana w ramach środków przejściowych rozdzielana jest zgodnie z procedurą określoną w artykule 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3906/89 z dnia 18 grudnia 1989 roku w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych krajów Europy Środkowej i Wschodniej ([1]).

4. Program wprowadza się w życie zgodnie z przepisami artykułu 53 ustęp 1 lit. a) i b) rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([2]) lub zastępującej go ustawy europejskiej. Dla projektów współpracy pomiędzy organami administracji publicznej mających na celu rozwój instytucjonalny nadal będzie mieć zastosowanie procedura zaproszenia do składania projektów poprzez sieć punktów kontaktowych w Państwach Członkowskich, ustanowiona w ramach Umów ramowych z obecnymi Państwami Członkowskimi do celów pomocy przedakcesyjnej.

Środki przekazywane w ramach środków przejściowych, według cen z 1999 roku, wynoszą 200 milionów EUR w 2004 roku, 120 milionów EUR w 2005 roku oraz 60 milionów EUR w 2006 roku. Roczne środki zatwierdza organ budżetowy w ramach limitu perspektywy finansowej, jak określono w Porozumieniu Międzyinstytucjonalnym z dnia 6 maja 1999 roku.

Artykuł 24

1. Tworzy się instrument finansowy Schengen jako tymczasowy instrument pomocy dla Państw Członkowskich beneficjentów, między 1 maja 2004 roku a końcem 2006 roku w celu finansowania na nowych zewnętrznych granicach Unii działań wprowadzających w życie dorobek Schengen oraz kontrolę na granicach zewnętrznych.

W celu zmierzenia się z brakami stwierdzonymi w ramach przygotowań do uczestnictwa w Schengen, następujące rodzaje działań kwalifikują się do finansowania w ramach środków Schengen:

a) inwestycje w budowę, odnowienie lub polepszenie stanu infrastruktury na przejściach granicznych oraz powiązanych z nimi budynków,

b) inwestycje we wszelkie rodzaje sprzętu operacyjnego (np. sprzęt laboratoryjny, narzędzia wykrywające, sprzęt komputerowy oraz oprogramowanie dla Systemu Informacyjnego Schengen — SIS II, środki transportu),

c) szkolenia straży granicznych,

([1]) Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2500/02 (Dz.U. L 342 z 27.12.2001, str. 1).

([2]) Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1).

d) wsparcie dla kosztów logistyki oraz operacji.

2. Następujące kwoty są dostępne w ramach instrumentu finansowego Schengen w formie płatności grantu w zryczałtowanej wysokości począwszy od dnia przystąpienia na rzecz Państw Członkowskich beneficjentów, wymienionych poniżej:

(w milionach EUR, według cen z 1999 r.)

	2004	2005	2006
Estonia	22,9	22,9	22,9
Łotwa	23,7	23,7	23,7
Litwa	44,78	61,07	29,85
Węgry	49,3	49,3	49,3
Polska	93,34	93,33	93,33
Słowenia	35,64	35,63	35,63
Słowacja	15,94	15,93	15,93

3. Państwa Członkowskie beneficjenci są odpowiedzialne za wybór i wprowadzenie w życie poszczególnych działań zgodnie z niniejszym artykułem. Są one również odpowiedzialne za koordynację korzystania z instrumentu finansowego Schengen ze wsparciem z innych instrumentów Unii, zapewniając zgodność z politykami i środkami Unii oraz zgodność z rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich lub z ustawą europejską zastępującą to rozporządzenie.

Płatności grantu w zryczałtowanej wysokości wykorzystane zostaną w ciągu trzech lat od daty pierwszej płatności, a wszelkie środki niewykorzystane lub wydane w sposób nieuzasadniony zostaną odzyskane przez Komisję. Państwa Członkowskie beneficjenci przedstawią, nie później niż sześć miesięcy po upływie trzyletniego terminu, szczegółowe sprawozdanie w sprawie finansowego wykorzystania płatności grantu w zryczałtowanej wysokości wraz z uzasadnieniem poczynionych wydatków.

Państwo Członkowskie beneficjent wykonuje powyższy obowiązek bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie budżetu Unii oraz zgodnie z przepisami wyżej wymienionego rozporządzenia finansowego lub ustawy europejskiej zastępującej to rozporządzenie mających zastosowanie do zarządzania zdecentralizowanego.

4. Komisja zachowuje prawo sprawdzenia, poprzez Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Komisja oraz Trybunał Obrachunkowy mogą również przeprowadzać kontrole na miejscu zgodnie z odpowiednimi procedurami.

5. Komisja może przyjąć wszelkie przepisy techniczne niezbędne do korzystania z instrumentu finansowego Schengen.

Artykuł 25

Kwoty, o których mowa w artykułach 18, 19, 23 i 24, waloryzuje się każdego roku, w ramach dostosowania technicznego, o którym mowa w ustępie 15 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 roku.

Artykuł 26

1. Jeżeli przed końcem trzyletniego okresu następującego po 1 maja 2004 roku pojawią się trudności, które są poważne i mogą utrzymywać się w jakimkolwiek sektorze gospodarki, lub mogą spowodować poważne pogorszenie sytuacji gospodarczej danego obszaru, nowe Państwo Członkowskie może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w celu naprawienia sytuacji i dostosowania danego sektora gospodarki do rynku wewnętrznego.

W takich samych okolicznościach każde z obecnych Państw Członkowskich może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w stosunku do jednego lub większej liczby nowych Państw Członkowskich.

2. Na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, Komisja w ramach procedury nadzwyczajnej przyjmuje rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie określające środki ochronne, które uważa za niezbędne, wskazując warunki i zasady ich wprowadzenia w życie.

W razie poważnych trudności gospodarczych i na wyraźny wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, Komisja podejmuje działania w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku wraz z odpowiednimi informacjami uzasadniającymi ten wniosek. Środki powzięte w ramach powyższej procedury stosuje się ze skutkiem natychmiastowym, biorąc pod uwagę interesy wszystkich zainteresowanych stron; nie mogą one pociągać za sobą konieczności przeprowadzania kontroli granicznych.

3. Środki dopuszczone na mocy ustępu 2 mogą obejmować odstępstwa od zasad ustalonych w Konstytucji, w szczególności od niniejszego Protokołu, w takim zakresie i na takie okresy, jakie są ściśle niezbędne do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Artykuł 27

Jeżeli nowe Państwo Członkowskie nie wprowadziło w życie zobowiązań podjętych w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia powodując poważne naruszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego, w tym jakiekolwiek zobowiązania we wszystkich politykach sektorowych dotyczących działalności gospodarczej o skutku transgranicznym, lub też bliskie ryzyko wystąpienia takiego naruszenia, Komisja może przyjąć rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie ustanawiające odpowiednie środki do końca najwyżej trzyletniego okresu następującego po 1 maja 2004 roku, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy.

Środki muszą być proporcjonalne, a pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a w stosownym przypadku pierwszeństwo przyznaje się istniejącym sektorowym mechanizmom ochronnym. Takie środki ochronne nie będą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między Państwami Członkowskimi. Środki te utrzymuje się nie dłużej niż jest to ściśle niezbędne, a w każdym przypadku znosi się je w momencie wykonania określonego zobowiązania. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu wymienionego w pierwszym akapicie, tak długo jak odpowiednie zobowiązania nie będą wykonane. W odpowiedzi na postępy poczynione przez dane nowe Państwo Członkowskie w wykonywaniu swoich zobowiązań, Komisja może odpowiednio dostosować środki. W odpowiednim czasie przed uchyleniem rozporządzeń europejskich lub decyzji europejskich określających środki ochronne, Komisja powiadamia Radę i należycie uwzględnia wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym względzie.

Artykuł 28

Jeżeli w nowym Państwie Członkowskim wystąpią poważne braki lub bliskie ryzyko wystąpienia takich braków w transpozycji, w stanie zaawansowania we wprowadzaniu w życie lub w stosowaniu decyzji ramowych lub jakichkolwiek innych zobowiązań, instrumentów współpracy i decyzji odnoszących się do wzajemnego uznawania w obszarze prawa karnego — zgodnie z tytułem VI Traktatu UE oraz z dyrektywami i rozporządzeniami odnoszącymi się do wzajemnego uznawania w sprawach cywilnych na mocy tytułu IV Traktatu WE oraz ustaw europejskich i europejskich ustaw ramowych przyjętych na podstawie części III tytułu III rozdziału IV sekcji 3 i 4 Konstytucji — Komisja może przyjąć rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie ustanawiające odpowiednie środki, wskazując warunki i zasady, na jakich będą one wprowadzane w życie, najwyżej do końca trzyletniego okresu następującego po 1 maja 2004 roku, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi.

Środki te mogą przyjąć postać czasowego zawieszenia stosowania odpowiednich postanowień i decyzji w stosunkach między nowym Państwem Członkowskim i jakimkolwiek innym Państwem Członkowskim lub Państwami Członkowskimi, bez uszczerbku dla kontynuacji ścisłej współpracy sądowej. Środki te utrzymuje się nie dłużej, niż jest to ściśle niezbędne, a, w każdym przypadku znosi się je w momencie uzupełnienia braków. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu wymienionego w pierwszym akapicie, tak długo jak utrzymują się odpowiednie braki. W odpowiedzi na postępy poczynione przez dane nowe Państwo Członkowskie w uzupełnianiu braków, Komisja może odpowiednio dostosować przyjęte środki po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi. W odpowiednim czasie przed uchyleniem środków ochronnych Komisja powiadamia Radę i należycie uwzględnia wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym względzie.

Artykuł 29

W celu uniknięcia zakłócenia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, stosowanie przepisów krajowych nowych Państw Członkowskich w trakcie okresów przejściowych określonych w załącznikach V—XIV do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku nie prowadzi do kontroli granicznych pomiędzy Państwami Członkowskimi.

Artykuł 30

Jeżeli środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu do systemu wynikającego z zastosowania wspólnej polityki rolnej na warunkach wskazanych w niniejszym Protokole, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 42 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 roku w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1] lub — tam gdzie jest to stosowne — z procedurą, o której mowa w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych lub ustaw europejskich zastępujących te rozporządzenia, lub z odpowiednią procedurą określoną w mającym zastosowanie ustawodawstwie. Środki przejściowe, o których mowa w niniejszym artykule, mogą być podejmowane przez okres trzech lat następujących po 1 maja 2004 roku, a ich stosowanie będzie ograniczone do tego okresu. Ustawa europejska Rady może przedłużyć ten okres. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

---

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1.

Artykuł 31

Jeżeli środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia przejścia z istniejącego w nowych Państwach Członkowskich systemu do systemu wynikającego z zastosowania regulacji weterynaryjnych i fitosanitarnych Unii, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z właściwą procedurą określoną w mającym zastosowanie ustawodawstwie. Powyższe środki są podejmowane przez okres trzech lat następujących po 1 maja 2004 roku i ich stosowanie jest ograniczone do tego okresu.

Artykuł 32

1. Mandaty nowych członków komitetów oraz grup i innych organów, wymienionych w załączniku XVI do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących te funkcje 1 maja 2004 roku.

2. Mandaty nowych członków komitetów oraz grup utworzonych przez Komisję, wymienionych w załączniku XVII do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących te funkcje 1 maja 2004 roku.

TYTUŁ IV

STOSOWANIE AKTÓW INSTYTUCJI

Artykuł 33

Od 1 maja 2004 roku nowe Państwa Członkowskie uznaje się za adresatów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu WE i artykułu 161 Traktatu EWEA, o ile takie dyrektywy i decyzje zostały skierowane do wszystkich obecnych Państw Członkowskich. Z wyjątkiem dyrektyw i decyzji, które wchodzą w życie zgodnie z artykułem 254 ustępy 1 i 2 Traktatu WE, uznaje się, że nowym Państwom Członkowskim notyfikowano takie dyrektywy i decyzje 1 maja 2004 roku.

Artykuł 34

Nowe Państwa Członkowskie wprowadzą w życie środki niezbędne do przestrzegania od 1 maja 2004 roku przepisów dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu WE oraz artykułu 161 Traktatu EWEA, chyba że z załączników, o których mowa w artykule 15, lub z jakichkolwiek innych postanowień niniejszego Protokołu wynika inny termin w tym względzie.

Artykuł 35

W braku odmiennych postanowień, Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje rozporządzenia europejskie i decyzje europejskie niezbędne do wprowadzenia w życie postanowień zawartych w załącznikach III i IV do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, o których mowa w artykułach 12 i 13 niniejszego Protokołu.

Artykuł 36

1. W przypadku gdy akty instytucji przyjęte przed przystąpieniem wymagają dostosowania z uwagi na przystąpienie, a niezbędne dostosowania nie zostały przewidziane w niniejszym Protokole, dokonuje się niezbędnych dostosowań zgodnie z procedurą przewidzianą w ustępie 2. Takie dostosowania wchodzą w życie 1 maja 2004 roku.

2. Rada na wniosek Komisji, lub też Komisja, w zależności od tego, który z tych organów przyjął dany akt, przyjmuje w tym celu niezbędne akty.

Artykuł 37

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne zmierzające do zapewnienia na terytorium nowych Państw Członkowskich ochrony zdrowia pracowników i mieszkańców przed szkodliwym promieniowaniem są, zgodnie z artykułem 33 Traktatu EWEA, przekazywane Komisji przez te państwa w terminie trzech miesięcy od 1 maja 2004 roku.

CZĘŚĆ DRUGA

POSTANOWIENIA W SPRAWIE PROTOKOŁÓW ZAŁĄCZONYCH DO AKTU PRZYSTĄPIENIA Z DNIA 16 KWIETNIA 2003 ROKU

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO BANKU INWESTYCYJNEGO

Artykuł 38

Królestwo Hiszpanii dokona wpłaty kwoty 309 686 775 EUR, jako jego udział w kapitale wpłacanym na podwyższenie kapitału subskrybowanego. Wkład ten zostaje wpłacony w ośmiu równych ratach, których termin płatności przypada na 30 września 2004 roku, 30 września 2005 roku, 30 września 2006 roku, 31 marca 2007 roku, 30 września 2007 roku, 31 marca 2008 roku, 30 września 2008 roku i 31 marca 2009 roku.

Królestwo Hiszpanii dokona wpłaty, w ośmiu równych ratach, których termin płatności przypada w tych terminach, kwoty przeznaczonej na rezerwy i prowizje równoważne rezerwom, jak również na kwoty, które mają jeszcze zostać przeznaczone na rezerwy i prowizje, obejmujące bilans rachunku zysków i strat na koniec kwietnia 2004 roku, wykazane przez Bank w bilansie, kwot odpowiadających 4,1292 % rezerw i prowizji.

Artykuł 39

Po 1 maja 2004 roku nowe Państwa Członkowskie dokonają wpłat poniżej wskazanych kwot odpowiadających ich udziałom w kapitale wpłacanym na kapitał subskrybowany określony w artykule 4 Statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

Polska	170 563 175 EUR
Republika Czeska	62 939 275 EUR
Węgry	59 543 425 EUR
Słowacja	21 424 525 EUR
Słowenia	19 890 750 EUR
Litwa	12 480 875 EUR
Cypr	9 169 100 EUR
Łotwa	7 616 750 EUR
Estonia	5 882 000 EUR
Malta	3 490 200 EUR

Wkłady te są wpłacane w ośmiu równych ratach, których termin płatności przypada na 30 września 2004 roku, 30 września 2005 roku, 30 września 2006 roku, 31 marca 2007 roku, 30 września 2007 roku, 31 marca 2008 roku, 30 września 2008 roku i 31 marca 2009 roku.

Artykuł 40

Nowe Państwa Członkowskie dokonają wpłaty, w ośmiu równych ratach, których termin płatności przypada w dniach wskazanych w artykule 39, kwoty przeznaczonej na rezerwy i prowizje równoważne rezerwom, jak również na kwoty które mają jeszcze zostać przeznaczone na rezerwy i prowizje, obejmujące bilans rachunku zysków i strat na koniec kwietnia 2004 roku, wykazane przez Europejski Bank Inwestycyjny w bilansie, kwot odpowiadających następującym procentom rezerw i prowizji:

Polska	2,2742%
Republika Czeska	0,8392%
Węgry	0,7939%
Słowacja	0,2857%
Słowenia	0,2652%
Litwa	0,1664%
Cypr	0,1223%
Łotwa	0,1016%
Estonia	0,0784%
Malta	0,0465%

Artykuł 41

Kapitał i wpłaty wymienione w artykułach 38, 39 i 40 są płacone przez Królestwo Hiszpanii i nowe Państwa Członkowskie w gotówce w euro, o ile w drodze odstępstwa Rada Gubernatorów jednomyślnie nie postanowi inaczej.

TYTUŁ II

POSTANOWIENIA W SPRAWIE RESTRUKTURYZACJI CZESKIEGO HUTNICTWA ŻELAZA I STALI

Artykuł 42

1. Nie naruszając postanowień artykułów III-167 i III-168 Konstytucji, pomoc państwa udzieloną przez Republikę Czeską dla celów restrukturyzacji na rzecz określonych części czeskiego hutnictwa w latach 1997—2003 uznaje się za zgodną z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem iż:

a) okres, o którym mowa w artykule 8 ustęp 4 Protokołu 2 dotyczącego produktów EWWiS do Układu Europejskiego, ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Czeską z drugiej strony ([1]), został przedłużony do 1 maja 2004 roku,

b) postanowienia planu restrukturyzacji, na podstawie którego powyższy Protokół został przedłużony, są przestrzegane w ciągu całego okresu 2002—2006,

c) warunki wskazane w niniejszym tytule są spełnione, oraz

d) żadna pomoc państwa dla celów restrukturyzacji nie zostanie wypłacona na rzecz czeskiego hutnictwa po 1 maja 2004 roku.

2. Restrukturyzacja czeskiego hutnictwa, wynikająca z indywidualnych biznesplanów spółek wymienionych w załączniku 1 do Protokołu nr 2 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku (zwane dalej „spółkami objętymi pomocą"), oraz przeprowadzona zgodnie z warunkami ustanowionymi przez niniejszy tytuł, zostanie zakończona nie później niż do 31 grudnia 2006 roku (zwane dalej „końcem okresu restrukturyzacji").

3. Wyłącznie „spółki objęte pomocą" kwalifikują się do otrzymania pomocy państwa w ramach programu restrukturyzacji czeskiego hutnictwa żelaza i stali.

4. Spółka objęta pomocą nie może:

a) w przypadku łączenia z inną spółką nie wymienioną w załączniku 1 do Protokołu nr 2 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, przenieść korzyści wynikającej z pomocy udzielonej spółce nią objętej,

([1]) Dz.U. L 360 z 31.12.1994, str. 2.

b) w okresie do 31 grudnia 2006 roku przejąć aktywów jakiejkolwiek spółkinie wymienionej w załączniku 1 do Protokołu nr 2 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, której upadłość ogłoszono.

5. Przy każdej następnej prywatyzacji którejkolwiek ze spółek objętych pomocą przestrzegane będą warunki i zasady dotyczące ekonomicznej żywotności, pomocy państwa i ograniczenia zdolności produkcyjnych, określone w niniejszym tytule.

6. Całkowita pomoc na cele restrukturyzacji, która ma zostać udzielona spółkom objętym pomocą, zostanie określona w uzasadnieniach zawartych w zatwierdzonym planie restrukturyzacji czeskiego hutnictwa oraz indywidualnych biznesplanach zatwierdzonych przez Radę. Jednakże w żadnym przypadku pomoc wypłacona w okresie 1997—2003 nie może przekroczyć kwoty 14 147 425 201 CZK. Z tej ogólnej sumy, Nová Huť otrzyma maksymalnie 5 700 075 201 CZK, Vítkovice Steel otrzyma maksymalnie 8 155 350 000 CZK oraz Válcovny Plechu Frýdek Místek otrzyma maksymalnie 292 000 000 CZK, w zależności od wymagań określonych w zatwierdzonych planach restrukturyzacji. Pomocy udziela się jednorazowo. Żadna dodatkowa pomoc państwa nie zostanie udzielona przez Republikę Czeską dla celów restrukturyzacji na rzecz czeskiego hutnictwa.

7. Republika Czeska zredukuje o 590 000 ton swoje zdolności produkcyjne netto dla wyrobów gotowych w okresie 1997—2006.

Obniżenie zdolności produkcyjnych mierzone jest wyłącznie na podstawie trwałego zamknięcia instalacji produkcyjnych przez ich fizyczne zniszczenie w taki sposób, iż instalacje te nie mogą zostać przywrócone do użytku. Ogłoszenie upadłości spółki z sektora hutnictwa nie stanowi obniżenia zdolności produkcyjnych.

Powyższy poziom netto obniżenia zdolności produkcyjnych, wraz z jakimkolwiek innym obniżaniem zdolności produkcyjnych, które zostało uznane za niezbędne w programach restrukturyzacji, osiąga się zgodnie z harmonogramem zawartym w załączniku 2 do Protokołu nr 2 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku.

8. Republika Czeska usunie wszystkie bariery w wymianie handlowej na rynku węgla zgodnie z dorobkiem, do dnia przystąpienia, w celu umożliwienia czeskim spółkom z sektora hutnictwa dostępu do węgla po międzynarodowych cenach rynkowych.

9. Wprowadza się w życie biznesplan dla spółki objętej pomocą Nová Huť. W szczególności:

a) Zakład Vysoké Pece Ostrava zostanie włączony do struktury organizacyjnej Nová Huť poprzez nabycie pełnego prawa własności. Dla tego łączenia zostanie wyznaczona data docelowa wraz ze wskazaniem zakresu odpowiedzialności za jego wykonanie,

b) wysiłki restrukturyzacyjne skoncentrowane są na:

i) transformacji Nová Huť z zakładu o orientacji produkcyjnej na orientację rynkową oraz na zwiększeniu operatywności i skuteczności zarządzania, włączając w to większą przejrzystość kosztów,

ii) dokonaniu przez Nová Huť przeglądu asortymentu towarów oraz wejściu na rynki o większej wartości dodanej,

iii) przeprowadzeniu przez Nová Huť, w krótkim okresie po podpisaniu Traktatu o Przystąpieniu, niezbędnych inwestycji mających na celu uzyskanie lepszej jakości gotowych wyrobów,

c) wprowadzony w życie zostanie program restrukturyzacji zatrudnienia. Poziomy wydajności porównywalne z tymi uzyskiwanymi przez grupy producentów przemysłu hutniczego Unii, zostaną osiągnięte do 31 grudnia 2006 roku, co ustalone zostanie w oparciu o skonsolidowane dane spółek objętych pomocą,

d) do 1 maja 2004 roku zostanie osiągnięta zgodność z odpowiednim dorobkiem Wspólnoty w zakresie ochrony środowiska. Niezbędne inwestycje zostaną omówione w biznesplanie. Zgodnie z biznesplanem, zostaną dokonane niezbędne przyszłe inwestycje związane ze zintegrowanym zapobieganiem zanieczyszczeniom i ich kontrolą w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ([1]) do 1 listopada 2007 roku.

10. Wprowadza się w życie biznesplan dla spółki objętej pomocą Vítkovice Steel. W szczególności:

a) zakład Duo zostanie zamknięty na stałe nie później niż do 31 grudnia 2006 roku. W przypadku nabycia spółki przez inwestora strategicznego, warunkiem zawarcia umowy sprzedaży będzie zamknięcie tego zakładu do tego dnia,

b) wysiłki restrukturyzacyjne skoncentrowane są na:

i) wzroście sprzedaży bezpośredniej i większym nastawieniu na redukcję kosztów, co jest niezbędne dla wydajniejszego zarządzania,

ii) dostosowaniu do popytu na rynku oraz na przestawieniu produkcji na produkty o większej wartości dodanej,

iii) przyspieszeniu proponowanej inwestycji w zakresie procesu wytwarzania stali wtórnej z roku 2004 na rok 2003, aby umożliwić spółce konkurowanie bardziej jakością niż cenami,

c) do dnia przystąpienia zostanie osiągnięta zgodność z odpowiednim dorobkiem Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska. Niezbędne inwestycje zostaną omówione w biznesplanie, który będzie wskazywał konieczność dokonania przyszłych inwestycji związanych z zintegrowanym zapobieganiem zanieczyszczeniom i ich kontrolą.

([1]) Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

11. Wprowadza się w życie biznesplan dla spółki objętej pomocą Válcovny Plechu Frýdek Místek (VPFM). W szczególności:

a) zakłady walcowania na gorąco nr 1 i nr 2 zostaną zamknięte na stałe pod koniec roku 2004,

b) wysiłki restrukturyzacyjne skoncentrowane są na:

i) przeprowadzeniu, w krótkim okresie po podpisaniu Traktatu o Przystąpieniu, niezbędnych inwestycji mających na celu uzyskanie lepszej jakości gotowych wyrobów,

ii) przyznaniu pierwszeństwa wprowadzeniu w życie określonych kluczowych sposobów na poprawę zyskowności (włączając w to restrukturyzację zatrudnienia, obniżenie kosztów, poprawę wydajności, reorientację dystrybucji).

12. Jakiekolwiek późniejsze zmiany w ogólnym planie restrukturyzacji oraz w indywidualnych planach muszą być zatwierdzone przez Komisję oraz, tam gdzie jest to konieczne, przez Radę.

13. Wprowadzenie w życie planu restrukturyzacji nastąpi w warunkach pełnej przejrzystości oraz na podstawie zasad zdrowej gospodarki rynkowej.

14. Komisja i Rada dokładnie monitorują wprowadzanie w życie restrukturyzacji oraz spełnienie warunków ustanowionych w niniejszym tytule w zakresie ekonomicznej żywotności, pomocy państwa oraz obniżenia zdolności produkcyjnych przed i po 1 maja 2004 roku, do końca okresu restrukturyzacji, zgodnie z ustępami 15—18. W tym celu Komisja składa sprawozdanie Radzie.

15. Komisja oraz Rada monitorują restrukturyzację według wskaźników określonych w załączniku 3 do Protokołu nr 2 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku. Odniesienia dokonane w powyższym załączniku do akapitu szesnastego wspomnianego Protokołu należy rozumieć jako odniesienie do ustępu 16 niniejszego artykułu.

16. Proces monitorowania obejmuje niezależną ocenę, która ma zostać przeprowadzona w latach 2003, 2004, 2005 i 2006. Test ekonomicznej żywotności opracowany przez Komisję stanowi ważny element zapewniający, iż ekonomiczna żywotność została osiągnięta.

17. Republika Czeska w pełni stosuje się do wszystkich uzgodnień dotyczących monitorowania. W szczególności:

a) Republika Czeska co 6 miesięcy przedstawia Komisji sprawozdania dotyczące restrukturyzacji spółek objętych pomocą, do 15 marca i 15 września każdego roku, aż do końca okresu restrukturyzacji,

b) pierwsze sprawozdanie zostanie przedstawione Komisji do 15 marca 2003 roku, a ostatnie sprawozdanie do 15 marca 2007 roku, chyba że Komisja postanowi inaczej,

c) sprawozdania zawierają wszystkie informacje niezbędne do monitorowania procesu restrukturyzacji oraz obniżenia i wykorzystania zdolności produkcyjnych, a także dostarczają wystarczające dane finansowe umożliwiające przeprowadzenie oceny wskazującej, czy warunki i wymogi zawarte w niniejszym tytule zostały spełnione. Sprawozdania zawierają co najmniej informacje wskazane w załączniku 4 do Protokołu nr 2 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, w stosunku do którego Komisja zastrzega sobie prawo zmiany zgodnie z doświadczeniem zdobytym w okresie procesu monitorowania. Oprócz poszczególnych sprawozdań z działalności spółek objętych pomocą sporządza się również sprawozdanie dotyczące ogólnej sytuacji w czeskim hutnictwie, obejmujące przedstawienie ostatnich tendencji makroekonomicznych,

d) Republika Czeska zobowiąże spółki objęte pomocą do ujawnienia wszystkich właściwych danych, które w innych okolicznościach mogłyby zostać uznane za poufne. W ramach sporządzania sprawozdań dla Rady, Komisja zapewni, iż informacje poufne dotyczące poszczególnych spółek nie zostaną ujawnione.

18. Komisja może w każdym czasie podjąć decyzję o dokonaniu przez niezależnego konsultanta oceny wyników monitorowania, przeprowadzeniu przez niego wszelkich niezbędnych badań oraz o sporządzeniu sprawozdania dla Komisji i Rady.

19. Jeżeli Komisja ustali, na podstawie sprawozdań, o których mowa w ustępie 17, iż miały miejsce znaczne odchylenia w danych finansowych, na których oparta została ocena ekonomicznej żywotności, może wymagać od Republiki Czeskiej podjęcia odpowiednich środków mających na celu wzmocnienie środków restrukturyzacyjnych w odpowiednich spółkach objętych pomocą.

20. Jeżeli proces monitorowania wykaże, iż:

a) warunki wskazane w uzgodnieniach przejściowych zawartych w niniejszym tytule nie zostały spełnione, lub,

b) zobowiązania podjęte w ramach przedłużenia okresu, w którym Republika Czeska będzie mogła wyjątkowo udzielać pomocy państwa dla celów restrukturyzacji jej sektora hutnictwa zgodnie z Układem Europejskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Czeską z drugiej strony ([1]), nie zostały wykonane, lub

c) Republika Czeska, w trakcie okresu restrukturyzacji udzieliła dodatkowej niezgodnej pomocy państwa na rzecz hutnictwa i spółek objętych pomocą w szczególności,

uzgodnienia przejściowe zawarte w niniejszym tytule nie wywierają skutku.

Komisja podejmie odpowiednie środki, na mocy których każda spółka będzie zobowiązana do zwrotu pomocy otrzymanej z naruszeniem warunków ustanowionych w niniejszym tytule.

([1]) Dz.U. L 360 z 31.12.1994, str. 2.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA W SPRAWIE STREF SUWERENNYCH ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ NA CYPRZE

Artykuł 43

1. Strefy suwerenne Zjednoczonego Królestwa włączone są do terytorium celnego Unii i w tym celu do stref suwerennych stosuje się akty Unii z zakresu polityki celnej i wspólnej polityki handlowej wymienione w części pierwszej Załącznika do Protokołu nr 3 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, z zastrzeżeniem zmian wynikających z wymienionego Załącznika. W tym załączniku odniesienia do „niniejszego Protokołu" należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego tytułu.

2. Akty Unii dotyczące podatków obrotowych, akcyzy oraz innych podatków pośrednich, wymienione w części drugiej Załącznika do Protokołu nr 3 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku stosuje się do stref suwerennych ze zmianami wynikającymi z wymienionego Załącznika, jak również stosuje się odpowiednie postanowienia mające zastosowanie do Cypru, wynikające z niniejszego Protokołu.

3. Akty Unii wymienione w części trzeciej Załącznika do Protokołu nr 3 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku są zmieniane w sposób wskazany w wymienionym załączniku, w celu umożliwienia Zjednoczonemu Królestwu utrzymania obniżeń i zwolnień z ceł i podatków na dostawy na rzecz swoich sił zbrojnych i personelu z nimi związanego, wprowadzonych przez Traktat o Ustanowieniu Republiki Cypryjskiej (zwany dalej jako „Traktat o Ustanowieniu").

Artykuł 44

Artykuły III—225-III-232 Konstytucji wraz z przepisami przyjętymi na tej podstawie, a także przepisami przyjętymi zgodnie z artykułem III-278 ustęp 4 lit. b) Konstytucji mają zastosowanie do stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 45

Osoby zamieszkujące lub zatrudnione na terytorium stref suwerennych, do których, zgodnie z ustaleniami poczynionymi na mocy Traktatu o Ustanowieniu oraz związanej z nim Wymiany Not z dnia 16 sierpnia 1960 r., mają zastosowanie przepisy Republiki Cypryjskiej dotyczące zabezpieczenia społecznego, są traktowane dla celów rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie [1], tak jak gdyby zamieszkiwali lub pracowali na terytorium Republiki Cypryjskiej.

[1] Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2.

Artykuł 46

1. Od Republiki Cypryjskiej nie wymaga się przeprowadzania kontroli osób przekraczających lądowe i morskie granice stref suwerennych, a wszelkie ograniczenia Unii dotyczące przekraczania granic zewnętrznych nie mają zastosowania do takich osób.

2. Zjednoczone Królestwo przeprowadza kontrolę osób przekraczających granice zewnętrzne stref suwerennych zgodnie z zobowiązaniami określonymi w części czwartej załącznika do Protokołu nr 3 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku.

Artykuł 47

Aby zapewnić skuteczną realizację celów niniejszego tytułu, Rada może, na wniosek Komisji, przyjąć decyzję europejską zmieniającą artykuły 43-46 , w tym postanowienia załącznika do Protokołu nr 3 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, lub też dotyczącą zastosowania do stref suwerennych innych postanowień Konstytucji i aktów Unii na określonych przez siebie warunkach. Rada stanowi jednomyślnie. Komisja przed przedstawieniem wskazanego powyżej wniosku konsultuje się ze Zjednoczonym Królestwem i Republiką Cypryjską.

Artykuł 48

1. Z zastrzeżeniem ustępu 2, Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne za wprowadzenie w życie niniejszego tytułu w strefach suwerennych. W szczególności:

a) Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne za stosowanie środków Unii, wskazanych w niniejszym tytule w dziedzinie ceł, podatków pośrednich i wspólnej polityki handlowej związanej z towarami wprowadzanymi na terytorium Cypru lub opuszczającymi terytorium Cypru przez port lub port lotniczy znajdujący się na obszarze stref suwerennych,

b) kontrola celna towarów przywożonych do lub wywożonych z wyspy Cypr przez siły zbrojne Zjednoczonego Królestwa przez port lub port lotniczy Republiki Cypryjskiej może być przeprowadzana na obszarze stref suwerennych,

c) Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne za wydawanie licencji, zezwoleń lub certyfikatów, które mogą być wymagane zgodnie z jakimkolwiek środkiem Unii, mającym zastosowanie do towarów przywożonych do lub wywożonych z wyspy Cypr przez siły zbrojne Zjednoczonego Królestwa.

2. Republika Cypryjska jest odpowiedzialna za zarządzanie i płatności w odniesieniu do wszelkich środków Unii, do otrzymania których mogą być uprawnione osoby w strefie suwerennej w wyniku zastosowania przepisów wspólnej polityki rolnej w strefach suwerennych zgodnie z artykułem 44; Republika Cypryjska jest odpowiedzialna wobec Komisji za dokonywanie takich wydatków.

3. Bez uszczerbku dla postanowień ustępów 1 i 2, Zjednoczone Królestwo może przekazać właściwym organom Republiki Cypryjskiej, zgodnie z ustaleniami dokonanymi na podstawie Traktatu o Ustanowieniu, wykonywanie jakichkolwiek funkcji nałożonych na Państwo Członkowskie przez lub na mocy przepisów, o których mowa w artykułach 43—46.

4. Zjednoczone Królestwo i Republika Cypryjska współpracują celem zapewnienia skutecznego wprowadzenia w życie niniejszego tytułu w strefach suwerennych i, tam, gdzie jest to właściwe dokonują dalszych uzgodnień dotyczących przekazania uprawnień do wprowadzania w życie wszelkich przepisów, o których mowa w artykułach 43—46. Komisja otrzyma egzemplarz wszelkich takich uzgodnień.

Artykuł 49

Jedynym celem uzgodnień przewidzianych w niniejszym tytule jest uregulowanie szczególnej sytuacji stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa na Cyprze i uzgodnienia te nie mogą mieć zastosowania do jakiegokolwiek innego terytorium Unii ani też nie mogą stanowić, w całości lub w części, precedensu dla jakichkolwiek innych szczególnych uzgodnień, które albo istnieją już w chwili obecnej, albo mogą zostać ustanowione na innym terytorium europejskim, o którym mowa w artykule IV-40 Konstytucji.

Artykuł 50

Od 1 maja 2004 roku co pięć lat Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie w sprawie wprowadzania w życie postanowień niniejszego tytułu.

Artykuł 51

Postanowienia niniejszego tytułu mają zastosowanie z uwzględnieniem Deklaracji w sprawie stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na Cyprze, która włącza tekst preambuły do Protokołu nr 3 do Aktu Przystąpienia z 2003 roku, bez zmiany ich skutków prawnych.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA W SPRAWIE ELEKTROWNI JĄDROWEJ IGNALINA NA LITWIE

Artykuł 52

Uznając gotowość Unii do udzielenia adekwatnej, dodatkowej pomocy dla litewskich wysiłków likwidacyjnych w stosunku do elektrowni jądrowej Ignalina i podkreślając ten wyraz solidarności, Litwa zobowiązała się do zamknięcia jednostki 1 elektrowni jądrowej Ignalina przed 2005 rokiem i jednostki 2 tej elektrowni najpóźniej do 31 grudnia 2009 roku i następnie do likwidacji tych jednostek.

Artykuł 53

1. W okresie 2004—2006 Unia udzieli Litwie dodatkowej pomocy finansowej celem wsparcia jej wysiłków likwidacyjnych i zmierzenia się z konsekwencjami zamknięcia i likwidacji elektrowni

jądrowej Ignalina (dalej jako „program Ignalina").

2. Decyzje o działaniach podejmowanych na podstawie programu Ignalina i ich realizacja odbywa się zgodnie z przepisami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3906/89 z dnia 18 grudnia 1989 roku w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych państw Europy Środkowej i Wschodniej ([1]).

3. Program Ignalina obejmuje w szczególności: działania wspierające likwidację elektrowni jądrowej Ignalina, działania w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego mające na celu uzyskanie zgodności z dorobkiem i działania dotyczące modernizacji konwencjonalnych zdolności produkcyjnych, zastępujących zdolność produkcyjną dwóch reaktorów elektrowni jądrowej Ignalina oraz inne działania, które są wynikiem decyzji o zamknięciu i likwidacji tej elektrowni, i które przyczyniają się do koniecznej restrukturyzacji, uzyskania zgodności w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego i modernizacji sektora produkcji, przesyłu i dystrybucji energii na Litwie, jak również do poprawy bezpieczeństwa zaopatrzenia w energię i poprawy wydajności energetycznej na Litwie.

4. Program Ignalina obejmuje działania wspierające personel elektrowni w utrzymywaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa operacyjnego w elektrowni jądrowej Ignalina w okresie poprzedzającym zamknięcie i podczas likwidacji reaktorów.

5. W okresie 2004—2006 kwota przeznaczona na program Ignalina wynosi 285 milionów EUR przydzielonych środków, wypłacanych w równych partiach rocznych.

6. Dla niektórych działań udział środków w programie Ignalina może wynieść do 100 % całkowitych wydatków. Należy podjąć wszelkie wysiłki w celu kontynuacji praktyk współfinansowania, ustanowionych w pomocy przedakcesyjnej dla litewskich wysiłków likwidacyjnych, jak również w celu przyciągnięcia współfinansowania z innych źródeł, tam gdzie jest to właściwe.

7. Pomoc w ramach programu Ignalina lub jej część, może być udostępniona jako wkład Unii do Międzynarodowego Funduszu Wspierania Likwidacji Elektrowni Ignalina, zarządzanego przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju.

8. Pomoc publiczna ze źródeł krajowych, unijnych i międzynarodowych:

a) na uzyskanie zgodności z dorobkiem w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego i działaniami dotyczącymi modernizacji Elektrowni Termicznej w Elektrenai na Litwie, co jest kluczowe dla zastąpienia zdolności produkcyjnej dwóch reaktorów elektrowni jądrowej Ignalina, oraz

b) na likwidację elektrowni jądrowej Ignalina

jest zgodna z rynkiem wewnętrznym w kształcie określonym w Konstytucji.

([1]) Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11.

9. Pomoc publiczna ze źródeł krajowych, unijnych i międzynarodowych, przeznaczona na wsparcie wysiłków litewskich, podejmowanych w celu zmierzenia się z konsekwencjami zamknięcia i likwidacji elektrowni jądrowej Ignalina, w szczególności pomoc państwa przeznaczona na poprawę bezpieczeństwa dostaw energii może w każdym poszczególnym przypadku być uznana za zgodną, na mocy Konstytucji, z rynkiem wewnętrznym.

Artykuł 54

1. Uznając, że likwidacja elektrowni jądrowej Ignalina ma charakter długoterminowy i stanowi dla Litwy wyjątkowe obciążenie finansowe, nieproporcjonalne wobec jej wielkości i możliwości gospodarczych, Unia przez solidarność z Litwą udzieli dodatkowej pomocy Wspólnoty adekwatnej do wysiłku likwidacyjnego po 2006 roku.

2. Program Ignalina jest w tym celu nieprzerwanie kontynuowany i przedłużony na okres po 2006 roku. Przepisy wykonawcze dla przedłużonego programu Ignalina zostają przyjęte zgodnie z procedurą określoną w artykule 35 i wchodzą w życie najpóźniej w dniu zakończenia perspektywy finansowej określonej w Porozumieniu Międzyinstytucjonalnym z dnia 6 maja 1999 roku.

3. Program Ignalina, przedłużony zgodnie z postanowieniami ustępu 2, jest oparty na elementach i zasadach określonych w artykule 53.

4. Dla okresu objętego kolejnymi perspektywami finansowymi, całkowity średni poziom środków dla przedłużonego programu Ignalina musi być odpowiedni. Planowanie środków będzie oparte na rzeczywistych potrzebach finansowych i możliwościach ich wykorzystania.

Artykuł 55

Bez uszczerbku dla postanowień artykułu 52, do 31 grudnia 2012 roku stosuje się ogólną klauzulę ochronną wymienioną w artykule 26, jeżeli zaburzone są dostawy energii na Litwie.

Artykuł 56

Postanowienia niniejszego tytułu mają zastosowanie z uwzględnieniem Deklaracji w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie, która włącza tekst preambuły do Protokołu nr 4 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, bez zmiany ich skutków prawnych.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA W SPRAWIE TRANZYTU OSÓB DROGĄ LĄDOWĄ MIĘDZY OBWODEM KALININGRADZKIM A POZOSTAŁYMI CZĘŚCIAMI FEDERACJI ROSYJSKIEJ

Artykuł 57

Zasady i uzgodnienia Unii dotyczące tranzytu osób drogą lądową między obwodem kaliningradzkim a innymi częściami Federacji Rosyjskiej, a w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 693/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 roku ustanawiające Uproszczony Dokument Tranzytowy (FTD), Uproszczony

Kolejowy Dokument Tranzytowy (FRTD) oraz zmieniające Wspólne Instrukcje Konsularne i Wspólny Podręcznik nie mogą same w sobie spowodować opóźnienia lub przeszkodzić w pełnym udziale Litwy w dorobku Schengen, włącznie ze zniesieniem kontroli na granicach wewnętrznych.

Artykuł 58

Unia pomaga Litwie we wprowadzaniu w życie zasad i uzgodnień odnoszących się do tranzytu osób między obwodem kaliningradzkim i innymi częściami Federacji Rosyjskiej w celu jak najszybszego i pełnego udziału Litwy w strefie Schengen.

Unia pomaga Litwie w zarządzaniu tranzytem osób między obwodem kaliningradzkim i innymi częściami Federacji Rosyjskiej i w szczególności ponosi wszelkie dodatkowe koszty, jakie pojawią się przy wprowadzaniu w życie szczególnych przepisów dorobku przewidzianych w zakresie tego tranzytu.

Artykuł 59

Bez uszczerbku dla suwerennych praw Litwy, jakiekolwiek dalsze akty dotyczące tranzytu osób między obwodem kaliningradzkim a innymi częściami Federacji Rosyjskiej są przyjmowane przez Radę na wniosek Komisji. Rada stanowi jednomyślnie.

Artykuł 60

Niniejszy tytuł stosuje się z uwzględnieniem Deklaracji w sprawie tranzytu osób drogą lądową między obwodem kaliningradzkim a innymi częściami Federacji Rosyjskiej, która włącza tekst preambuły do Protokołu nr 5 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, bez zmiany jej skutków prawnych.

TYTUŁ VI

POSTANOWIENIA W SPRAWIE NABYWANIA „DRUGICH DOMÓW" NA MALCIE

Artykuł 61

Biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę mieszkań na Malcie i bardzo ograniczoną powierzchnię terenów przeznaczonych do zabudowy, które mogą zaspokoić jedynie podstawowe potrzeby wynikające z obecnego rozwoju demograficznego, Malta może utrzymać w mocy, na niedyskryminacyjnych zasadach, przepisy dotyczące nabywania i posiadania nieruchomości dla celów „drugich domów" przez obywateli Państw Członkowskich, którzy nie zamieszkiwali legalnie na Malcie przez co najmniej pięć lat, wynikające z ustawy o nieruchomościach (nabywanie przez nierezydentów) (rozdział 246).

Malta stosuje procedury zezwoleń na nabywanie nieruchomości dla celów „drugich domów" na Malcie. Procedury te muszą być oparte na opublikowanych, obiektywnych, trwałych i przejrzystych kryteriach. Kryteria te muszą być stosowane w sposób niedyskryminujący i nieróżnicujący obywateli Malty i innych Państw Członkowskich. Malta zapewni, że w żadnym wypadku obywatele Państw Członkowskich nie będą traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż obywatele państw trzecich.

W przypadku gdy wartość jednej takiej nieruchomości, nabytej przez obywatela Państwa Członkowskiego, przekracza poziom określony w przepisach prawa maltańskiego, który wynosi 30 000 lirów maltańskich za mieszkanie i 50 000 lirów maltańskich za wszystkie rodzaje nieruchomości inne niż mieszkanie oraz nieruchomości o wartości historycznej, musi być wydane zezwolenie. Malta może dokonać poprawek poziomów ustanowionych przez te przepisy, aby uwzględnić zmiany cen na rynku nieruchomości na Malcie.

TYTUŁ VII

POSTANOWIENIA W SPRAWIE ABORCJI NA MALCIE

Artykuł 62

Żadne z postanowień Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy lub traktatów i aktów zmieniających lub uzupełniających ten Traktat nie wpływa na stosowanie na terytorium Malty ustawodawstwa krajowego dotyczącego aborcji.

TYTUŁ VIII

POSTANOWIENIA W SPRAWIE RESTRUKTURYZACJI POLSKIEGO HUTNICTWA ŻELAZA I STALI

Artykuł 63

1. Nie naruszając postanowień artykułów III-167 i III-168 Konstytucji, pomoc państwa udzielaną przez Polskę dla celów restrukturyzacji na rzecz określonych części polskiego hutnictwa uznaje się za zgodną z rynkiem wewnętrznym, pod warunkiem iż:

a) okres, o którym mowa w artykule 8 ustęp 4 Protokołu 2 dotyczącego produktów EWWiS do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Rzecząpospolitą Polską z drugiej strony ([1]), został przedłużony do 1 maja 2004 roku,

b) postanowienia planu restrukturyzacji, na podstawie którego powyższy Protokół został przedłużony, są przestrzegane w ciągu całego okresu 2002—2006,

c) warunki określone w niniejszym tytule są spełnione, oraz

([1]) Dz.U. L 348 z 31.12.1993, str. 2.

d) żadna pomoc państwa dla celów restrukturyzacji nie zostanie wypłacona na rzecz polskiego hutnictwa po 1 maja 2004 roku.

2. Restrukturyzacja polskiego hutnictwa, wynikająca z indywidualnych biznesplanów spółek wymienionych w załączniku 1 do Protokołu nr 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku (zwanych dalej „spółkami objętymi pomocą"), oraz przeprowadzona zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym tytule, zostanie zakończona nie później niż do 31 grudnia 2006 roku (zwanego dalej „końcem okresu restrukturyzacji").

3. Wyłącznie spółki objęte pomocą kwalifikują się do otrzymania pomocy państwa w ramach programu restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali.

4. Spółka objęta pomocą nie może:

a) w przypadku łączenia z inną spółką niewymienioną w załączniku 1 do Protokołu nr 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, przenieść korzyści wynikającej z pomocy udzielonej spółce nią objętej,

b) w okresie do 31 grudnia 2006 roku przejąć aktywów jakiejkolwiek spółki niewymienionej w załączniku 1 do Protokołu nr 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, której upadłość ogłoszono.

5. Wszelka następna prywatyzacja którejkolwiek ze spółek objętych pomocą będzie przeprowadzana z zachowaniem przejrzystości oraz będzie uwzględniać warunki i zasady dotyczące ekonomicznej żywotności, pomocy państwa i ograniczenia zdolności produkcyjnych, określone w niniejszym tytule. Żadna dodatkowa pomoc nie zostanie udzielona w ramach sprzedaży jakiejkolwiek spółki lub poszczególnych aktywów.

6. Całkowita pomoc na cele restrukturyzacji, która ma zostać udzielona spółkom objętym pomocą, zostanie określona w uzasadnieniach zawartych w zatwierdzonym planie restrukturyzacji polskiego hutnictwa żelaza i stali oraz indywidualnych biznes planach zatwierdzonych przez Radę. Jednakże w żadnym przypadku pomoc wypłacona w okresie od 1997 do 2003 roku i nie przekroczy kwoty 3 387 070 000 PLN.

Z tej sumy całkowitej,

a) odnośnie do Polskich Hut Stali (zwanych dalej „PHS"), pomoc na cele restrukturyzacji już udzielona lub która ma zostać udzielona, od roku 1997 do końca roku 2003, nie przekroczy kwoty 3 140 360 000 PLN. PHS otrzymały już 62 360 000 PLN jako pomoc na cele restrukturyzacji w okresie 1997—2001. PHS otrzymują dalszą pomoc na cele restrukturyzacji wynoszącą maksymalnie 3 078 000 000 PLN w 2002 i 2003 roku w zależności od wymogów wyznaczonych w zatwierdzonym planie restrukturyzacji (kwota ma zostać wypłacona w całości w 2002 roku, jeżeli przedłużenie okresu karencji zgodnie z Protokołem 2 do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Polską z drugiej strony nastąpi do końca 2002 roku, w przeciwnym razie w 2003 roku),

b) odnośnie do Huty Andrzej S.A., Huty Bankowej Sp. z o.o., Huty Batory S.A., Huty Buczek S.A., Huty L.W. Sp. z o.o., Huty Łabędy S.A. oraz Huty Pokój S.A (zwane dalej „innymi spółkami objętymi pomocą") pomoc na cele restrukturyzacji dla sektora hutnictwa już udzielona lub która zostanie udzielona, od 1997 roku do końca 2003 roku, nie przekroczy kwoty 246 710 000 PLN. Przedsiębiorstwa te już otrzymały kwotę 37 160 000 PLN pomocy na cele restrukturyzacji w okresie 1997—2001. Otrzymują one dalszą pomoc na cele restrukturyzacji wynoszącą maksymalnie 210 210 000 PLN w zależności od wymogów wyznaczonych w zatwierdzonym

planie restrukturyzacji (z czego kwotę 182 170 000 PLN w 2002 roku oraz kwotę 27 380 000 PLN w roku 2003, jeżeli przedłużenie okresu karencji zgodnie z Protokołem 2 do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Polską z drugiej strony, nastąpi do końca 2002 roku, w przeciwnym razie kwota 210 210 000 PLN w 2003 roku).

Polska nie udzieli żadnej dodatkowej pomocy państwa na cele restrukturyzacji na rzecz polskiego hutnictwa.

7. W okresie 1997—2006 Polska obniży zdolności produkcyjne netto o minimum 1 231 000 ton dla wyrobów gotowych. Wskazana całkowita wielkość obejmuje obniżenia zdolności produkcyjnych netto w wysokości przynajmniej 715 000 ton na rok dla wyrobów walcowanych na gorąco, 716 000 ton na rok dla wyrobów walcowanych na zimno, jak również zwiększenia zdolności o maksymalnie 200 000 ton na rok dla innych wyrobów gotowych.

Obniżenie zdolności produkcyjnych mierzone jest wyłącznie na podstawie trwałego zamknięcia instalacji produkcyjnych przez ich fizyczne zniszczenie w taki sposób, iż instalacje te nie mogą zostać przywrócone do użytku. Ogłoszenie upadłości spółki z sektora hutnictwa nie stanowi obniżenia zdolności produkcyjnych.

Poziom netto obniżenia zdolności produkcyjnych wskazany w załączniku 2 do Protokołu nr 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku stanowi minimalne i rzeczywiste obniżenie zdolności produkcyjnych netto, które ma zostać osiągnięte w ramach harmonogramu, który zostanie ustalony na podstawie polskiego ostatecznego programu restrukturyzacji oraz poszczególnych biznesplanów zgodnie z Układem Europejskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Polską z drugiej strony, z uwzględnieniem celu osiągnięcia ekonomicznej żywotności spółek objętych pomocą do 31 grudnia 2006 roku.

8. Wprowadza się w życie biznesplan dla spółki objętej pomocą PHS. W szczególności:

a) wysiłki restrukturyzacyjne skoncentrowane są na:

   i) zreorganizowaniu instalacji produkcyjnych PHS według produktów oraz utworzeniu struktury horyzontalnej według funkcji (zakupy, produkcja, sprzedaż),

   ii) ustanowieniu w PHS ujednoliconej struktury zarządzania umożliwiającej pełne wykorzystanie synergii w ramach konsolidacji,

   iii) zmianie strategicznych celów PHS z orientacji produkcyjnej na orientację rynkową,

   iv) poprawie wydajności i skuteczności zarządzania PHS oraz poprawie kontroli sprzedaży bezpośredniej,

   v) dokonaniu przeglądu przez PHS, biorąc pod uwagę względy zdrowej gospodarki, strategii spółek wydzielonych (*spin-off*) i, tam gdzie jest to konieczne, dokonanie ponownego włączenia usług do spółki dominującej,

vi) dokonaniu przez PHS przeglądu asortymentu produktów, zmniejszenia nadprodukcji półwyrobów długich oraz ogólne przesunięcie w kierunku rynku produktów o większej wartości dodanej,

vii) dokonaniu przez PHS inwestycji mających na celu poprawę jakości wyrobów gotowych, szczególną uwagę poświęca się osiągnięciu w zakładzie PHS w Krakowie poziomu jakości produktów 3-Sigma do dnia wskazanego w harmonogramie wprowadzenia w życie programu restrukturyzacji PHS, a najpóźniej do końca 2006 roku,

b) redukcje kosztów będą maksymalizowane w PHS podczas okresu restrukturyzacji poprzez oszczędności wynikające z efektywnego wykorzystania energii, poprawę zakupów oraz zapewnienie poziomu wydajności porównywalnego z poziomami osiąganymi w Unii,

c) program restrukturyzacji zatrudnienia zostanie wprowadzony w życie, a poziom wydajności porównywalny z tym uzyskiwanym przez grupy producentów przemysłu hutniczego w Unii zostanie osiągnięty do 31 grudnia 2006 roku, co ustalone zostanie w oparciu o skonsolidowane dane uwzględniające zatrudnienie pośrednie w spółkach usługowych należących w 100 % do spółek objętych pomocą,

d) jakakolwiek prywatyzacja nastąpi z zachowaniem zasady przejrzystości oraz pełnej wartości rynkowej PHS. Żadna dodatkowa pomoc nie zostanie udzielona w ramach sprzedaży.

9. Wprowadza się w życie biznesplany dla pozostałych spółek objętych pomocą. W szczególności:

a) dla wszystkich pozostałych spółek objętych pomocą wysiłki restrukturyzacyjne skoncentrowane są na:

i) zmianie strategicznych celów z orientacji produkcyjnej na orientację rynkową,

ii) poprawie wydajności i skuteczności zarządzania spółek oraz poprawie kontroli sprzedaży bezpośredniej,

iii) dokonaniu przeglądu, biorąc pod uwagę względy zdrowej gospodarki, strategii spółek zależnych (*spin-off*) i tam gdzie jest to konieczne dokonaniu ponownego włączenia usług do spółek dominujących,

b) w odniesieniu do Huty Bankowej, wprowadzeniu w życie programu obniżenia kosztów,

c) w odniesieniu do Huty Buczek, uzyskaniu niezbędnego wsparcia finansowego od kredytodawców oraz lokalnych instytucji finansowych oraz realizacji programu obniżenia kosztów, włączając w to obniżenie kosztów inwestycji poprzez adaptację istniejących instalacji produkcyjnych,

d) w odniesieniu do Huty Łabędy, realizacji programu obniżenia kosztów oraz zmniejszenie uzależnienia od przemysłu górniczego,

e) w odniesieniu do Huty Pokój, uzyskaniu w spółkach zależnych międzynarodowych standardów wydajności, wprowadzenie w życie oszczędności energii oraz rezygnacja z proponowanych inwestycji w dziale obróbki i konstrukcji,

f) w odniesieniu do Huty Batory, wynegocjowaniu porozumienia z wierzycielami oraz instytucjami finansowymi w sprawie zmiany terminów płatności zobowiązań i pożyczek inwestycyjnych. Spółka również zapewni znaczące dodatkowe obniżki kosztów związane z restrukturyzacją zatrudnienia i poprawą uzysków,

g) w odniesieniu do Huty Andrzej, zapewnieniu ustabilizowanej podstawy finansowej dla jej rozwoju, poprzez wynegocjowanie porozumienia między obecnymi pożyczkodawcami spółki, długoterminowymi kredytodawcami, kredytodawcami handlowymi oraz instytucjami finansowymi. Muszą zostać dokonane dodatkowe inwestycje w walcowni gorącej rur, jak również realizacja programu redukcji zatrudnienia,

h) w odniesieniu do Huty L.W., przeprowadzeniu inwestycji związanych z projektem walcowni gorących, urządzeniami transportu pionowego oraz ochroną środowiska. Spółka osiągnie również wyższy poziom wydajności poprzez restrukturyzację zatrudnienia oraz ograniczenie kosztów usług zewnętrznych.

10. Jakiekolwiek późniejsze zmiany w ogólnym planie restrukturyzacji oraz w indywidualnych planach muszą być zatwierdzone przez Komisję oraz, tam gdzie jest to konieczne, przez Radę.

11. Wprowadzenie w życie planu restrukturyzacji nastąpi w warunkach pełnej przejrzystości oraz na podstawie zasad zdrowej gospodarki rynkowej.

12. Komisja i Rada dokładnie monitorują wprowadzanie w życie restrukturyzacji oraz spełnienie warunków ustanowionych w niniejszym tytule w zakresie ekonomicznej żywotności, pomocy państwa oraz obniżenia zdolności produkcyjnych przed i po 1 maja 2004 roku, do końca okresu restrukturyzacji, zgodnie z ustępami 13—18. W tym celu Komisja składa sprawozdanie Radzie.

13. Oprócz monitorowania pomocy państwa, Komisja oraz Rada monitorują restrukturyzację według wskaźników określonych w załączniku 3 do Protokołu nr 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku. Odniesienia dokonane w powyższym Załączniku do punktu 14 Protokołu, zawarte w wymienionym załączniku, należy rozumieć jako odniesienia do ustępu 14 niniejszego artykułu.

14. Proces monitorowania obejmuje niezależną ocenę, która ma zostać przeprowadzona w latach 2003, 2004, 2005 i 2006. Stosuje się test ekonomicznej żywotności przyjęty przez Komisję, a badanie wydajności jest częścią tej oceny.

15. Polska w pełni stosuje się do wszystkich uzgodnień dotyczących monitorowania. W szczególności:

a) Polska co 6 miesięcy przedstawia Komisji sprawozdania dotyczące restrukturyzacji spółek objętych pomocą, do 15 marca i 15 września każdego roku, aż do końca okresu restrukturyzacji,

b) pierwsze sprawozdanie zostanie przedstawione Komisji do 15 marca 2003 roku, a ostatnie sprawozdanie do 15 marca 2007 roku, chyba że Komisja postanowi inaczej,

c) sprawozdania zawierają wszystkie informacje niezbędne do monitorowania procesu restrukturyzacji, pomocy państwa oraz obniżenia i wykorzystania zdolności produkcyjnych oraz dostarczają wystarczające dane finansowe umożliwiające przeprowadzenie oceny wskazującej, czy warunki i wymogi zawarte w niniejszym tytule zostały spełnione. Sprawozdania zawierają co

najmniej informacje wskazane w załączniku 4 do Protokołu nr 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, w stosunku do którego Komisja zastrzega sobie prawo zmiany zgodnie z doświadczeniem zdobytym w okresie procesu monitorowania. W załączniku 4 do Protokołu nr 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, odniesienia do punktu 14 Protokołu należy rozumieć jako odniesienia do ustępu 14 niniejszego artykułu. Oprócz poszczególnych sprawozdań z działalności spółek objętych pomocą sporządza się również sprawozdanie dotyczące ogólnej sytuacji w polskim hutnictwie, obejmujące przedstawienie ostatnich tendencji makroekonomicznych,

d) ponadto Polska musi przedstawić wszystkie dodatkowe informacje niezbędne do przeprowadzenia niezależnej oceny, o której mowa w ustępie 14,

e) Polska zobowiąże spółki objęte pomocą do ujawnienia wszystkich właściwych danych, które w innych okolicznościach mogłyby zostać uznane za poufne. W ramach sporządzania sprawozdań dla Rady, Komisja zapewni, iż informacje poufne dotyczące poszczególnych spółek nie zostaną ujawnione.

16. Komisja może w każdym czasie podjąć decyzję o dokonaniu przez niezależnego konsultanta oceny wyników monitorowania, przeprowadzeniu przez niego wszelkich niezbędnych badań oraz o sporządzeniu sprawozdania dla Komisji i Rady.

17. Jeżeli Komisja ustali, na podstawie procesu monitorowania, iż miały miejsce znaczne odchylenia w danych finansowych, w oparciu o które została dokonana ocena ekonomicznej żywotności, może wymagać od Polski podjęcia odpowiednich środków mających na celu wzmocnienie lub zmianę środków restrukturyzacyjnych w odpowiednich spółkach objętych pomocą.

18. Jeżeli proces monitorowania wykaże, iż:

a) warunki wskazane w uzgodnieniach przejściowych zawartych w niniejszym tytule nie zostały spełnione, lub

b) zobowiązania podjęte w ramach przedłużenia okresu, w którym Polska będzie mogła wyjątkowo udzielać pomocy państwa dla celów restrukturyzacji jej przemysłu hutniczego zgodnie z Układem Europejskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Polską z drugiej strony nie zostały wykonane, lub

c) Polska w trakcie okresu restrukturyzacji udzieliła dodatkowej niezgodnej pomocy państwa na rzecz hutnictwa i spółek objętych pomocą w szczególności,

uzgodnienia przejściowe ustanowione w niniejszym tytule nie wywierają skutku.

Komisja podejmie odpowiednie środki, na mocy których każda spółka będzie zobowiązana do zwrotu pomocy otrzymanej z naruszeniem warunków ustanowionych w niniejszym tytule.

TYTUŁ IX

W SPAWIE JEDNOSTKI 1 I JEDNOSTKI 2 ELEKTROWNI JĄDROWEJ BOHUNICE V1 NA SŁOWACJI

Artykuł 64

Słowacja zobowiązuje się do zamknięcia jednostki 1 elektrowni jądrowej Bohunice V1 najpóźniej do 31 grudnia 2006 roku i jednostki 2 tej elektrowni najpóźniej do 31 grudnia 2008 roku i następnie do likwidacji tych jednostek.

Artykuł 65

1. W latach 2004—2006, Unia dostarczy Słowacji pomoc finansową na wsparcie jej wysiłków likwidacyjnych i zmierzenie się z konsekwencjami zamknięcia i likwidacji jednostki 1 i jednostki 2 elektrowni jądrowej Bohunice V1 (zwaną dalej „pomocą").

2. Decyzje o pomocy i ich realizacja odbywa się zgodnie z przepisami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3906/89 z dnia 18 grudnia 1989 r. w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych państw Europy Środkowej i Wschodniej ([1]).

3. W latach 2004—2006 kwota pomocy wynosi 90 milionów EUR przydzielonych środków, wypłacanych w równych ratach rocznych.

4. Pomoc lub jej część może być udostępniona jako wkład Unii do Międzynarodowego Funduszu Wspierania Likwidacji Elektrowni Bohunice, zarządzanego przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju.

Artykuł 66

Unia uznaje, że likwidacja elektrowni jądrowej Bohunice V1 musi być kontynuowana poza ramami perspektyw finansowych określonych w Porozumieniu Międzyinstytucjonalnym z dnia 6 maja 1999 roku i że wysiłek ten stanowi dla Słowacji istotne obciążenie finansowe. Decyzje w sprawie kontynuacji pomocy Unii w tej dziedzinie po 2006 roku uwzględnią te okoliczności.

Artykuł 67

Niniejszy tytuł ma zastosowanie z uwzględnieniem Deklaracji w sprawie jednostki 1 i jednostki 2 elektrowni jądrowej Bohunice na Słowacji, która włącza tekst preambuły do Protokołu nr 9 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, bez zmiany jej skutków prawnych.

([1]) Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11.

TYTUŁ X

POSTANOWIENIA W SPRAWIE CYPRU

Artykuł 68

1. Stosowanie dorobku wspólnotowego i dorobku Unii zawiesza się na tych obszarach Republiki Cypryjskiej, na których Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje efektywnej kontroli.

2. Rada, na wniosek Komisji, podejmuje decyzję o cofnięciu zawieszenia, o którym mowa w ustępie 1. Rada stanowi jednomyślnie.

Artykuł 69

1. Rada, na wniosek Komisji, określa warunki, na jakich przepisy prawa Unii stosuje się do linii dzielącej obszary, o których mowa w artykule 68, oraz obszary, na których Rząd Republiki Cypryjskiej sprawuje efektywną kontrolę. Rada stanowi jednomyślnie.

2. Granicę między wschodnią strefą suwerenną i obszarami, o których mowa w artykule 68, traktuje się jako część granic zewnętrznych stref suwerennych dla celów części IV Załącznika do Protokołu nr 3 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku w sprawie stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na Cyprze przez okres zawieszenia stosowania dorobku wspólnotowego i dorobku Unii zgodnie z artykułem 68.

Artykuł 70

1. Żadne postanowienie niniejszego tytułu nie wyklucza środków mających na celu wspieranie rozwoju gospodarczego obszarów, o których mowa w artykule 68.

2. Środki takie nie wpływają na stosowanie dorobku wspólnotowego i dorobku Unii na warunkach wskazanych w niniejszym Protokole w jakiejkolwiek innej części Republiki Cypryjskiej.

Artykuł 71

W przypadku wypracowania rozwiązania kwestii cypryjskiej Rada, na wniosek Komisji, podejmuje decyzję o dostosowaniach warunków odnoszących się do przystąpienia Cypru do Unii w odniesieniu do Cypryjskiej Wspólnoty Tureckiej. Rada stanowi jednomyślnie.

Artykuł 72

Niniejszy tytuł ma zastosowanie z uwzględnieniem Deklaracji w sprawie Cypru, która włącza tekst preambuły do Protokołu nr 10 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, bez zmiany jej skutków prawnych.

CZĘŚĆ TRZECIA

POSTANOWIENIA W SPRAWIE ZAŁĄCZNIKÓW DO AKTU PRZYSTĄPIENIA Z DNIA 16 KWIETNIA 2003 ROKU

Artykuł 73

Załączniki I i III—XVII do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, dodatki do nich oraz załączniki do Protokołów 2, 3 i 8 do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku ([1]) stanowią integralną część niniejszego Protokołu.

Artykuł 74

1. Odniesienia do „Traktatu o Przystąpieniu", dokonane w załącznikach określonych w artykule 73 niniejszego Protokołu, należy rozumieć jako odniesienia do traktatu określonego w artykule IV-437 ustęp 2 lit. e) Konstytucji, a odniesienia do daty lub momentu podpisania tego Traktatu należy rozumieć jako odniesienia do dnia 16 kwietnia 2003 roku oraz odniesienia do daty przystąpienia należy rozumieć jako odniesienia do 1 maja 2004 roku.

2. Bez uszczerbku dla akapitu drugiego, odniesienia do „niniejszego Aktu", dokonane w artykule 73 niniejszego Protokołu, należy rozumieć jako odniesienia do Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku.

Odniesienia do postanowień Aktu Przystąpienia z dnia 16 kwietnia 2003 roku, dokonane w Załącznikach określonych w artykule 73 niniejszego Protokołu, należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego Protokołu, zgodnie z następującą tabelą równoważności.

Akt Przystąpienia z 16 kwietnia 2003 roku	Protokół
Artykuł 21	Artykuł 12
Artykuł 22	Artykuł 13
Artykuł 24	Artykuł 15
Artykuł 32	Artykuł 21
Artykuł 37	Artykuł 26
Artykuł 52	Artykuł 32

3. Terminy wymienione poniżej, które występują w załącznikach określonych w artykule 73, należy rozumieć zgodnie z definicjami podanymi w poniższej tabeli, chyba że odnoszą się one wyłącznie do sytuacji prawnych powstałych przed wejściem w życie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy.

([1]) Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.

Terminy użyte w załącznikach określone w artykule 73	Znaczenie
Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską	Konstytucja
Traktat o Unii Europejskiej	Konstytucja
Traktaty stanowiące podstawę Unii Europejskiej	Konstytucja
Wspólnota (Europejska)	Unia
Rozszerzona Wspólnota	Unia
Wspólnota	Unia
UE	Unia
Rozszerzona Unia lub rozszerzona UE	Unia

Na zasadzie odstępstwa od akapitu poprzedniego, znaczenie terminu „wspólnotowe" pozostaje niezmienione, jeżeli jest ono związane z terminami „preferencje" i „rybołówstwo".

4. Odniesienia do postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub jego części, dokonane w załącznikach określonych w artykule 73 niniejszego Protokołu, należy rozumieć jako odniesienia do postanowień Konstytucji lub jej części, zgodnie z następującą tabelą równoważności.

Traktat WE	Konstytucja
Część trzecia tytuł I	Część III tytuł III rozdział I sekcja 3
Część trzecia tytuł I rozdział 1	Część III tytuł III rozdział I sekcja 3 podsekcja 1
Część trzecia tytuł II	Część III tytuł III rozdział III sekcja 4
Część trzecia tytuł III	Część III tytuł III rozdział I sekcje 2 i 4
Część trzecia tytuł IV rozdział 1	Część III tytuł III rozdział I sekcja 5
Artykuł 31	Artykuł III-155
Artykuł 39	Artykuł III-133
Artykuł 49	Artykuł III-144
Artykuł 58	Artykuł III-158
Artykuł 87	Artykuł III-167
Artykuł 88	Artykuł III-168
Artykuł 226	Artykuł III-360
Załącznik I	Załącznik I

5. W przypadku gdy załączniki określone w artykule 73 niniejszego Protokołu stanowią, że Rada lub Komisja przyjmuje akty prawne, akty te sporządzane są w formie rozporządzeń europejskich lub decyzji europejskich.